

Виокремлення інноваційної складової у фінансовому менеджменті зумовлено обставинами відновлення запровадження окремого правового пільгового режиму оподаткування інноваційних проектів суб'єктів оподаткування за умов їх відповідності законодавчо встановленим пріоритетам інноваційної діяльності. Саме на цьому наполягає наукова спільнота України у своїх пропозиціях змін до Податкового кодексу України.

За теперішніх умов браку власних фінансових ресурсів у суб'єктів господарювання, про що свідчить статистичне спостереження інноваційної діяльності в Україні, слід звернути увагу на механізми залучення фінансових ресурсів забезпечення інноваційної діяльності із зовнішніх джерел, а механізм управління цими ресурсами має використовуватися інноваційною складовою фінансового менеджменту. Серед таких механізмів варто відзначити механізм фінансування національних проектів у форматі публічно-приватного партнерства [3]. Перспективним механізмом для кредитування запровадження ресурсозберігаючих та енергозберігаючих інноваційних технологій стає механізм енергосервісного договору за яким повернення наданих кредитних коштів здійснюється за рахунок зекономлених запланованих бюджетом коштів на закупівлю паливно-енергетичних ресурсів. Економія відбувається внаслідок ефективності запровадження таких технологій. Зазначений механізм інституціоналізований в енергосервісному договорі, укладеному між постачальником енергозберігаючої технології або устаткування і споживачем, а також закріплений Ст.2 п.21¹ Бюджетного кодексу України.

Залучення фінансових ресурсів для підтримки інноваційної діяльності господарюючих суб'єктів шляхом запровадження їх в практику нових інструментів фінансування інноваційної діяльності суб'єктів господарювання разом з їх удосконаленням має стати завданням інноваційної складової фінансового менеджменту на практиці і предметом наукових розвідок в теоретико-методологічному плані.

Список використаних джерел:

1. The Global Competitiveness Index 2015-2016 Всемирный экономический форум: Рейтинг глобальной конкурентоспособности 2015-2016 [Электронный ресурс] // Режим доступа : <http://gtmarket.ru/news/2015/12/16/7285>
2. Наукова та інноваційна діяльність в Україні : Статистичний збірник. Державна служба статистики України. – 2015 [Електронний ресурс: www.ukr.stat.gov.ua]
3. Сімсон О.Е. Правова модель приватно-публічного партнерства в інноваційній сфері : монографія / О.Е.Сімсон. – Х.: Право, 2013. – 448 с.

УДК 657.372.1

Ходзицька В.В.

к.е.н., доцент,

*доцент кафедри обліку підприємницької діяльності
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

**РОЗВИТОК СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ:
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ**

Ефективне управління в умовах євро інтеграційних процесів в Україні неможливе без принципово ефективного та систематичного механізму управління діяльності компанії на всіх рівнях. Структурна перебудова промисловості в Україні за останнє десятиліття супроводжується безпрецедентним скороченням валового внутрішнього продукту, падінням обсягу промислового виробництва.

В умовах кризових процесів в Україні найважливішим чинником зростання економічної безпеки України стає перетворення систем управління виробничими підприємствами. Їх масштаб і темпи мають бути адекватними відповідним параметрам трансформації виробничих відносин. Відставання реформування системи управління у практичній діяльності значною мірою пояснюється недооцінкою перетворюючої суті управління, ігноруванням методологічних принципів перетворення, відсутністю методик створення адаптивних механізмів управління і реінжинірингу. Відсутні методики й для здійснення ефективних управлінських рішень у кризових ринкових системах. Затримка розвитку управління підприємствами стримує перетворення стратегії розвитку всієї виробничої сфери. В результаті процес корінної перебудови виробничих відносин в Україні не забезпечується відповідними темпами формування конкурентоспроможних підприємств. Розвиток ринкових відносин, який супроводжується виходом українських підприємств на європейські ринки і логічним посиленням конкуренції, викликає необхідність засвоєння та впровадження адекватних сучасним умовам методів, форм та інструментів управління діяльністю суб'єктів господарювання. Тому в умовах глобалізаційних процесів в світовій економіці, постійних змін ринкової кон'юнктури та розвитку ІТ- технологій усе актуальнішою стає трансформація класичних сталих поглядів та розробка новітньої концепції управління.

Облік є інструментом для управління, а не самоціллю, він має сприяти розробленню і впровадженню ділової стратегії, є засобом досягнення успіху в бізнесі. Стратегічний метод управління вимагає зміни традиційної системи обліку на стратегічно-орієнтовану, щоб оцінити вплив на результати діяльності підприємства зовнішніх чинників і дій, ризиків та невизначеності, управління змінами. Стратегічно-орієнтована підсистема обліку являє собою глобальну модель інформаційної технології, що об'єднує в межах єдиної системи фінансовий та управлінський облік, використовує інформаційні потоки про зовнішні фактори макросередовища, які формують функціональні служби та підрозділи господарюючих суб'єктів.

Слід зазначити, що стратегічний облік більш тісно співвідноситься не із системою оперативного контролю та регулювання, а із системою стратегічного менеджменту. Управління підприємством на основі спеціально підготовленої інформації в умовах конкурентної боротьби дасть змогу підвищити вартість бізнесу та підтримує стабільність його існування. Для реального виокремлення системи стратегічного обліку на вітчизняних підприємствах необхідно забезпечити запровадження МСФЗ, що дасть можливість уніфікувати інформаційну базу аналізу та забезпечити його порівнюваність з конкурентами.

Стратегічні управлінські довготермінові рішення визначають перспективу організації, її майбутнє. Для їх впровадження необхідна інформація про можливості підприємства та його економічне середовище. Системний підхід визначає послідовність формування інформації стратегічного обліку і передбачає, що він є складовою загальної дезінтегрованої системи бухгалтерського обліку на промисловому підприємстві, яка включає фінансовий, управлінський облік та стратегічний управлінський облік. В основі однієї з найпоширенішої методик організації стратегічного обліку на промислових підприємствах лежить балансовий напрям розвитку стратегічного обліку, який набув значного поширення в Німеччині, Австрії, Франції, США. Організація стратегічного обліку на промислових підприємствах передбачає необхідність використання різних стратегічних додатків інформаційних технологій і систем. Стратегічні інформаційні системи є новими рівнями зв'язків між суб'єктами господарювання, виробниками, споживачами і постачальниками, а також між співробітниками в мережі Інтернет. Використання сучасних інформаційних технологій і систем забезпечує основні напрями розвитку та вдосконалення стратегічного управлінського обліку на промислових підприємствах.

Отже, стратегічний облік враховує зовнішні фактори макросередовища, орієнтований на облік невизначеності, базується на стратегіях, які розробляє підприємство. Найважливішою інформацією, яку необхідно використовувати в стратегічному обліку, є інформація, сформована у результаті моніторингу зовнішнього середовища підприємства. Водночас у стратегічному обліку формується інформація для здійснення моніторингу внутрішнього середовища. Стратегічний облік варто розглядати як складову системи стратегічного менеджменту суб'єкта господарювання.

Список використаних джерел:

1. Друрі К. Управлінський і виробничий облік: Пер. з англ.; Підручник. – М.: ЮНІТІ-ДАНА, 2002.
2. Innes J. Strategic Management accounting, in tones, J (ed.). Handbook of Management accounting, Gee, Ch. 2., - 1998. – 968 p.
3. Cooper R., Kaplan R.S. Measure costs right: make the right decisions // Harvard Business Review. – 1988. - September/October - P. 96-103.
4. Simmonds K. Strategic management accounting // Management accounting. - 1981. - № 59(4). P. 26-29.
5. Simmonds K. Strategic management accounting for pricing: a case example // Accounting and Business Research. - 1982. - № 12(47). P. 206-214.

УДК 336.339.7

Циган Р.М.

Старший викладач, КрНУ ім. М. Остроградського

**УПРАВЛІННЯ ГРОШОВИМИ ПОТОКАМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОТИДІЇ КОНФЛІКТУ
АГЕНТСЬКИХ ГРУП**

Ознакою сучасних економічних відносин являється інтернаціоналізація бізнес-структур, тобто розповсюдження підприємств на території різних країн. Таким чином, у корпорацій постає питання розподілу прав власності та